

6849 Den Beh. af Lovf. om Bestatt. af Brændevinsbrænding.

6850

nye Bestattingsmaade som Pligt for alle Brændere. Jeg skulde derfor tro, skøndt jeg ikke anser dette Punkt for at have overbeviende Betydning, at det høie Thing vil gjøre vel i ikke at vedtage Forslaget under Nr. 4.

Jeg kommer nu til det andet Punkt ved denne Sag, nemlig Stattens Størrelse. Dette Punkt er et Hovedpunkt for Lovforslagets Skjæbne, og jeg maa derfor indlae mig udsærligere derom. Udvalgets Flertal er af den Mening, at man her blive staaende ved den Stat, som er foreslaaget i Regeringens Forslag, og af denne Mening er jeg ogsaa; jeg tror, at dette er det eneste Rigtige. Mindretallet i Udvalget er derimod af den Mening, at man burde sette Staten ned til 7 Mk. pr. D. Karrum og 5 Sk. pr. Pot. Grunden til, at jeg ikke kan slutte mig til dette Forslag af Udvalgets Mindretal, er den, at jeg nødvendigtvis igjennem denne Stat maa have en Erstatning for de Tab, som vi ville lide, dels desom det Lovforslag, som vil komme for her rimeligvis en af de første Dage, nemlig Lovforslaget om Skibsforarsargifterne, skulde blive vedtaget, dels hvis jeg skulde tiltræde Forslaget om Bygningsafgiften, som jo nu er særdig fra dette Thing. Den ærede Ordfører og flere andre ærede Medlemmer have syntes at være af den Mening, at man gjennem det Forslag, som er stillet af Mindretallet her, vilde faae en tilstrækkelig Erstatning for, hvad der ved disse to Skattelekkelser vil gaa tabt for Statskassen; men jeg vil gjøre De Herrer opmærksomme paa, at deri tage De efter min fuldeste Overbevisning fejl. Sagen er nemlig den, at efter min Opfattelse vil det Forslag, som er stillet under Nr. 5 af 6 ærede Medlemmer af Udvalget, slet ikke med Sikkerhed kunne forudses at ville give Statskassen nogensomhelst større Indtægt af Brændevinsstaten, end den nu har, og det ligger deri, at Udvalget er vendt tilbage til Regeringens oprindelige Forslag med Hensyn til § 4, altsaa med Hensyn til at anvende Bestattning efter Udbytte hos alle de Brændevins-

brændere, som selv ønske det. Grunden til, at det forholder sig saaledes, er nemlig den, at naar man indrømmer en Bestattning efter Udbytte, bevirker man derved, at alle de Brændevinsbrændere, hvis Udbytte nu er lavt i Forhold til Karrummet, faae den nye Bestattningsmaade, medens de, hvis Udbytte er stort i Forhold til Karrummet, blive ved den gamle. Jeg skal sraar oplyse dette indeligere ved et Exempel. Vilde de Herrer f. Ex. tage — for netop at bruge det allerstærkste Exempel — et Brænderi, hvor der lægges an paa at producere Øier, saa gaar man som bekendt derved tabt af en stor Del Karrum, og det er endnu i Dag uoplyst af den ærede Ordfører, at en Øiersfabrikant udvinder — efter de Oplysninger, der ere meddelte Regeringen af en Fabrikant — ikke mere end omtrent 14 Potter af 1 Tønde Karrum, og denne Brændevinsbrænders Stat er altsaa nu, som De ville se, omtrent 7 Sk. pr. Pot. Naar han nu altsaa kan faae sin Stat sat ned til 5 Sk., er det selvfølgelig, at han vælger denne nye Form for Staten, og lige saadant vilde alle de Andre, som nu have et lavt Udbytte af hver Tønde Karrum — og det er jo fornemlig de mindre Brændevinsbrændere — saavidt muligt gaa over til at anvende den nye Bestattningsmaade efter Udbytte. Deraf vil altsaa Følgen blive, at en stor Del af Brændevinsbrænderne her i Landet, og navnlig alle de, der tillige give sig af med Øiersfabrikation, vilde indse, at det er til deres Fordel, om de gaa over til denne Bestattning efter Udbytte, hvad Loven stiller dem frit, og hvor deres Lokaltreter tilstede dem det, vilde de kunne gjøre det med en ikke meget stor Befostning. Følgen deraf vil blive, at Staten vil faae ikke liden Mindre i Indtægt imod, hvad den hidtil har haft fra en hel Del Brændere. Dette vil betyde op imod den Merindtægt, som vil komme fra de Brændevinsbrændere, der vedblive at lade sig bestatte efter Karrum, paa Grund af den Forbøielse, som vil blive indført ved denne Bestattning. Altsaa vil det ses, at, naar man anfæger de